

23^è
aplec

Internacional de la sardana i mostra de grups folklòrics

1 9 8 8 / 2 0 1 0

Cracòvia

Divendres 6, Dissabte 7 i Diumenge 8 d'agost de 2010 / Piątek 6, Sobota 7, Niedziela 8 sierpnia 2010 roku

Ball de bastons - Bestiari festiu - Capgrossos - Castells - Cavallets - Cobles - Diables - Dracs - Esbarts - Gegants - Havaneres - Música tradicional - Sardanes - Teatre i arts de carrer

Ball de bastons - Bestiari festiu - Capgrossos - Castells - Cavallets - Cobles - Diables - Dracs - Esbarts - Gegants - Havaneres - Música tradicional - Sardanes - Teatre i arts de carrer

23è aplec Internacional de la sardana i mostra de grups folklòrics - Cracòvia - 6, 7 i 8 d'agost de 2010 / Piątek 6, Sobota 7, Niedziela 8 sierpnia 2010 roku

Què és Catalunya? / Czym jest Katalonia?

Catalunya és un país de set milions d'habitants situat a l'Europa mediterrània que ha gaudit durant set-cents anys de sobirania i, malgrat haver-la perdut, sempre ha mostrat la voluntat de recuperar-la. Una mostra d'aquest esperit nacional ha estat i és la conservació de la llengua, les tradicions i la cultura pròpies, a partir de la gran vitalitat dels catalans que, agrupats en associacions, han mantingut i mantenen aquests signes d'identitat. Un dels senyals més representatius de cada poble és la conservació d'un folklore. En el cas de Catalunya, no solament és vigent sinó que en els darrers anys ha experimentat un gran creixement i una forta consolidació, com una forma lúdica d'expressar la identitat catalana.

Katalonia, kraj położony w Europie Śródziemnomorskiej, zamieszkały przez 7 milionów ludzi. Przez siedemset lat Katalonia cieszyła się suwerennością i choć ją później utraciła, zawsze wykazywała wolę ponownego jej odzyskania. Świadectwem narodowego ducha Katalończyków i ich odrębności było i nadal pozostaje zachowanie własnego języka, tradycji i kultury; dzięki swej wyjątkowej żywotności, działając w najrozmaitszych stowarzyszeniach, nadal utrzymują wyznaczniki własnej tożsamości. Jednym z bardziej charakterystycznych atrybutów każdego narodu jest zachowanie żywego folkloru. W przypadku Katalonii folklor ten nie tylko przetrwał, lecz także znacznie się rozwinął i skonsolidował na przestrzeni ostatnich lat jako sposób wyrażania tożsamości katalońskiej w formie ludycznej.

El folklore / Folklor

Ball de bastons

El ball de bastons té uns orígens reculats però incerts. Prové, per una banda, de danses que s'efectuaven amb bastons llargs, com els que usen els pastors i, per altra banda, d'antigues danses guerres molt similars a les d'altres països, en les quals utilitzaven espases. El ball de bastons és una de les danses més generalitzades al territori català, amb més d'un centenar de grups, cada un amb la seva indumentària. La coordinació necessària i sobretot el ritme, que tot sovint s'incrementa progressivament, fan d'aquest ball una dansa espectacular i emocionant, de la qual es pot dir que és la lluita convertida en dansa.

Ball de Bastons, czyli taniec z pałkami, ma rodowód bardzo dawny, lecz niepewny. Z jednej strony wywodzi się od tańców z długimi kijami, którymi posługiwali się pasterze, a z drugiej strony od starych tańców wojennych, bardzo podobnych do tańców z innych krajów, w których używano szpad. Taniec z pałkami jest jednym z najbardziej rozpowszechnionych tańców na całym terytorium katalońskim; tańczy go ponad sto zespołów, z których każdy posiada swój charakterystyczny strój.

Konieczność zgrania ruchów, a przede wszystkim rytm, który często charakteryzuje stopniowe narastanie, sprawiają, że Ball de Bastons jest widowiskowym i emocjonującym tańcem, o którym można powiedzieć, że jest walką przemienioną w taniec.

Bestiari festiu

El bestiari festiu català, que és variat, s'agrupa en els àmbits següents: foc, protocol i animació. Dins el grup del foc, podem trobar tota una sèrie de dracs en què entra en joc el treball amb pirotècnia. En l'apartat de protocol, hi ha el bestiari més noble i real, que inclou la solemnitat de l'àliga, la mulassa, el lleó o el bou. Finalment, el darrer bloc és el d'animació. En aquest apartat altres bèsties, com ara cavallets, cuques, galls, ossos, mussols i un llarg etcètera augmenten la família. Pel que fa a l'origen de les peces actuals, l'hem d'anar a buscar en les processons de Corpus i en les representacions medievals.

Kataloński świąteczny zwierzyniec jest bardzo różnorodny. Wyróżnia się w nim zwierzęta, które związane są z ogniem, zwierzęta ceremonialne oraz te, które są ożywiane poprzez ruch. Pośród zwierząt związanych z ogniem możemy znaleźć wiele różnych smoków. W grę wchodzi tu praca z efektami pirotechnicznymi. Do grupy zwierząt ceremonialnych należy zwierzyniec bardziej szlachetny i królewski, z pełnymi dostojeństwa orłem, mulicą, lwem czy bykiem. I wreszcie, ostatni rodzaj zwierząt to te, które poruszane są przez animatorów. Zwierzęcą rodzinę powiększają tu takie stwory, jak koniki, olbrzymie robaki, koguty, niedźwiedzie, sowy i inne. Pochodzenia dzisiejszych stworów należy szukać w procesjach Bożego Ciała i przedstawieniach średniowiecznych.

Capgrossos

Coneixem l'existència de capgrossos en seguicis religiosos o festius des del segle XVIII. La seva funció era la d'obrir pas a la comitiva encapçalada pels gegants, i només en algunes poblacions trobem comparses fent un ball o amb un protagonisme marcat. Després de la Guerra Civil, molts pobles compren capgrossos per acompanyar els gegants. Primer són cares humanes fins que, amb l'arribada de la democràcia i la recuperació del carrer com a espai lúdic, les figures tenen estètiques més imaginatives. En les darreres dècades el nombre de capgrossos ha crescut sense parar i ha esdevingut la població festiva més gran del país. Grups i institucions del país treballen perquè en les nostres festes s'aprofitin més les grans possibilitats d'interpretació dels capgrossos, davant de la majestuositat dels gegants.

Wiadomo, że począwszy od XVIII wieku istniały w Katalonii Capgrossos, czyli figury o wielkich głowach, wykorzystywane podczas uroczystości religijnych i festynów. Ich zadaniem było torowanie drogi orszakowi świętujących, na którego czele szły olbrzymy. Tylko w niektórych miejscowościach pozostali uczestnicy pochodu – tzw. comparses - wykonywali taniec lub odgrywali inną znaczącą rolę. Po hiszpańskiej wojnie domowej /1936-1939/ w wielu miejscowościach kupowano kolejne Capgrossos, by towarzyszyły Gegants czyli olbrzymom. Początkowo były to wizerunki ludzkiej twarzy, ale gdy nastąpiła demokracja, a ulica została odzyskana jako miejsce zabawy, figury te nabrały bardziej urozmaiconego wyglądu. W ciągu ostatnich dziesięcioleci liczba Capgrossos nieustannie rosła, i tym sposobem figury te stały się elementami najczęściej pojawiającymi się na uroczystościach i festynach w Katalonii. Z tego powodu wiele środowisk i instytucji katalońskiej kultury ludowej pracuje nad uzupełnieniem i lepszym wykorzystaniem podczas świąt ogromnych możliwości interpretacyjnych Capgrossos, których stosunkowo niepozorny wygląd kontrastuje z majestatem Gegants.

Castells

Els castellers provenen d'antigues danses que acabaven amb construccions humanes, ja datades a l'Edat mitjana. La forma actual dels castellers apareix ara deu fer uns dos-cents anys a Valls i s'ha mantingut gairebé sense variació fins avui. L'alçada, la bellesa i la fragilitat de les construccions, alçades solament amb cossos, converteixen aquest element de la nostra cultura tradicional en únic. Es diu que per fer castells fa falta força, equilibri, valor i seny, elements que simbolitzen la manera de ser del poble català. Els darrers anys, els castells han arribat al punt més alt de la seva història amb un nombre de colles creixent i amb construccions de deu pisos d'alçada.

Castells, czyli ludzkie zamki, wywodzą się z dawnych, znanych od średniowiecza tańców, których kulminacją było stworzenie niewielkich konstrukcji składających się z ludzi. Castells w obecnej postaci powstały około dwieście lat temu w Valls, utrzymując się praktycznie bez zmian do dnia dzisiejszego.

Wysokość, piękno i nietrwałość konstrukcji utworzonych wyłącznie z ludzkich ciał sprawiają, iż Castells stały się jedynym w swoim rodzaju elementem tradycyjnej kultury katalońskiej.

Panuje przekonanie, że do ustawienia Castells potrzeba siły, odwagi, równowagi i rozsądku - i to są właśnie elementy, które mają symbolizować naturę Katalończyków.

W ostatnich latach Castells osiągnęły szczyt swego rozwoju ze względu na rosnącą liczbę zespołów oraz konstrukcje sięgające dziesięciu pięter.

Cavallets

Els cavallets tenen un origen documentat en el Corpus medieval. A començaments del segle XV apareixen representant la lluita entre els moros i els cristians, els enemics per excel·lència d'aquells temps. Més tard, es van anar perdent els dos components, que van quedar limitats a la cavalleria cristiana, tot i que en dues poblacions encara perviu la fórmula antiga de la lluita de la creu contra la mitja lluna. Els cavallets, com a paròdia de la cavalleria militar, són uns elements que deuen la bellesa plàstica de les seves coreografies a l'efecte que produeixen les evolucions del conjunt.

Obecność Cavallets – koników - jest również udokumentowana w zapisach o średniowiecznych obchodach Bożego Ciała.

Na początku XV wieku pojawiają się jako ilustracja walki między chrześcijanami a wyznającymi islam Maurami, uznawanymi za największych wrogów w tamtych czasach. W późniejszym okresie Cavallets tracą te dwa przeciwstawne elementy i nawiązują jedynie do chrześcijańskiej jazdy konnej, choć w dwóch miejscowościach utrzymuje się nadal dawna formuła walki krzyża przeciwko półksiężycowi. Cavallets, stanowiące parodię kawalerii wojskowej, zawdzięczają plastyczną urodę swych układów choreograficznych składającym się na nie ewolucjom tanecznym.

Cobla

La cobla és el nom de la formació orquestral tradicional catalana. A mitjan segle XIX, Pep Ventura, buscant noves formes musicals que adquirissin popularitat, va crear la cobla actual tot afegint-hi instruments creats pel luthier rossellonès Andreu Toron. Actualment, la cobla està formada per onze músics: un flabiol i un tamborí –tocats pel mateix músic–, dos tibles, dues tenores (instrument de vent de la família de l'oboè i que dóna el so característic de la cobla), dues trompetes, un trombó de pistons, dos fiscorns (instrument greu molt semblant al bombardí) i un contrabaix. La cobla, que va néixer amb la sardana, no solament interpreta aquesta dansa, ja que la seva riquesa musical li permet interpretar fins i tot composicions clàssiques, amb un timbre musical autòcton.

Cobla jest nazwą tradycyjnego katalońskiego zespołu muzycznego. W połowie XIX wieku Pep Ventura, poszukując nowych form muzycznych, które pragnął popularyzować, stworzył nowoczesny zespół Cobla, do którego dodał instrumenty wymyślone przez lutnika z Roussillon, Andreu Toron. Obecnie Cobla składa się z jedenastu muzyków, ich instrumenty to: flet flabiol i bębenek tamborí, na których gra ten sam muzyk, 2 tible i 2 tenora (instrumenty dęte drewniane wywodzące się od szałamai, które z czasem zostały wyparte przez oboje i nadają Cobli charakterystyczne brzmienie), 2 trąbki, puzon wentylowy, 2 sakshorny (instrument o niskim dźwięku bardzo podobny do bombardonu) i kontrabas. Zespół Cobla, który narodził się wraz z sardaną, wykonuje nie tylko ten taniec - jego bogactwo muzyczne pozwala mu wykonywać wszelkiego rodzaju kompozycje, aż po utwory klasyczne, przy zachowaniu charakterystycznej dla regionu barwy dźwięku.

Diablos

Els diables tenen els seus orígens en les antigues escenificacions religioses de la lluita entre el bé i el mal que es representaven a les processons de Corpus. La primera data documental en què apareixen els diables és a mitjan segle XVI, amb motiu de les festes per unes bodes reials. En algunes poblacions, els diables, a més d'evolucionar amb el foc, reciten uns versots satiritzant les autoritats i els fets d'actualitat criticats per l'opinió pública. Amb la recuperació de la democràcia els diables s'han expandit per tota la geografia i han esdevingut habituals a totes les festes i celebracions. De nit, el foc com a joc i com a element de festa conté un atractiu fantàstic que el converteix en un espectacle participatiu i irreal.

Pochodzenia Diablos, czyli diabłów, należy doszukiwać się w dawnych inscenizacjach utworów religijnych o walce między dobrem a złem i wystawianych podczas procesji Bożego Ciała. Pierwsze udokumentowane zapisy, świadczące o występowaniu postaci diabłów, pochodzą z połowy XVI wieku i dotyczą uroczystości związanych z królewskimi zaślubinami. W niektórych miejscowościach Diablos, nie tylko wykonują ewolucje z ogniem, lecz także recytują wiersze będące satyrą na władze i aktualne wydarzenia, krytykowane przez opinię publiczną. Wraz z przywróceniem demokracji i tym samym odzyskaniem ulicy jako miejsca zabawy, Diablos rozprzestrzeniły się na całym terytorium Katalonii uczestnicząc w różnego rodzaju uroczystościach. W nocy ogień jako zabawa i element świętowania stanowi fantastyczną atrakcję, kreując nierealny, zachęcający do udziału spektakl.

Dracs

Els dracs, animals fantàstics que compendien totes les pors ancestrals, són comuns a totes les mitologies i a tots els llegendaris. Com tants d'altres elements mitològics, el drac s'incorpora a les processons de Corpus medievals com a element pedagògic de prevenció contra el mal. Amb el temps, l'atractiu festiu s'imposa al simbolisme religiós i en molts casos es converteix en un element identificatiu de la festa, comú a moltes poblacions. El seu protagonisme, per davant d'altres animals de la mitologia popular, pot anar lligat també a la llegenda del drac que mor a mans de Sant Jordi, patró de Catalunya.

Dracs, czyli smoki typowe dla wszystkich mitów i legend, są fantastycznymi zwierzętami, które kumulują w sobie wszystkie odziedziczone po przodkach lęki. Ich drapieżne paszcze, węzowe łuski, pazury i nietoperzowe skrzydła uosabiają lęki tkwiące w podświadomości zbiorowej. Podobnie jak wiele innych stworów mitologicznych, smok włącza się do średniowiecznych procesji Bożego Ciała jako element pedagogiczny ostrzegający przed złem. Z czasem charakter ludyczny przeważał nad symboliką religijną i w wielu przypadkach smok stał się elementem utożsamianym z zabawą zbiorową, wspólnym dla wielu narodów. Wielkie znaczenie Dracs, znacznie wyprzedzających inne fantastyczne zwierzęta mitologii ludowej, może się wiązać z bardzo popularną legendą o jego śmierci z rąk Świętego Jerzego, patrona Katalonii.

Esbarts

Els esbarts són agrupacions amateurs que treballen la dansa tradicional catalana com a espectacle. Aquests grups es van començar a crear a principis del segle XX amb la intenció d'estudiar, restituir i oferir a tothom la gran varietat de balls que formaven part del patrimoni festiu de cada població.

Les danses que ofereixen en molts casos encara són vives i es ballen a cada població d'origen dins un context festiu. D'altres s'han perdut en l'ús quotidià i els esbarts les mantenen vives en els seus espectacles. Els esbarts, a partir de la bellesa de les seves actuacions, són una mostra viva del nostre patrimoni cultural.

Esbarts są to amatorskie zespoły folklorystyczne, które opracowują tradycyjny taniec kataloński w formie spektaklu. Zespoły te zaczęły powstawać na początku XX wieku z zamiarem badania, przywracania i prezentowania ogromnej różnorodności tańców wchodzących w skład dziedzictwa kulturowego związanego z obchodami świąt w różnych miejscowościach. W wielu przypadkach tańce, które Esbarts prezentują, nadal są żywe i wykonuje się je podczas różnych uroczystości w miejscowościach, z których się wywodzą. W innych przypadkach nie tańczy się ich już na co dzień i wtedy Esbarts utrzymują je przy życiu poprzez swoje spektakle. Dzięki urokowi swoich występów Esbarts są żywym świadectwem katalońskiego dziedzictwa kulturowego.

Gegants

La presència de gegants a les festes catalanes està documentada des del segle XIV i s'ha mantingut viva fins avui. Inicialment, igual que a la resta d'Europa, els gegants eren representacions bíbliques que formaven part de les processons de Corpus. A poc a poc van anar canviant el seu caràcter religiós pel lúdic i van incorporar-se com a element indispensable en els actes festius de cada població. En aquests moments, no solament són unes figures de cartró pedra que desfilen, sinó que també executen balls amb coreografies cada vegada més complexes. Acostumen a representar personatges històrics o llegendaris de la població a la qual pertanyen, i esdevenen un senyal d'identitat local. Veure els gegants al carrer sempre és sinònim de festa.

Obecność Gegants, czyli olbrzymów lub gigantów, jest udokumentowana od XV wieku, a ich tradycja pozostaje żywa do dziś. Początkowo, tak jak w innych częściach Europy, Gegants były biblijnymi postaciami, wchodzącymi w skład procesji Bożego Ciała. Stopniowo zatraciły swój charakter religijny przekształcając się w postaci ludyczne, stanowiące niezbędny element uroczystości obchodzonych w każdej miejscowości. Obecnie Gegants są nie tylko postaciami z kartonu defilującymi w orszaku, lecz także wykonują tańce i coraz bardziej złożone układy choreograficzne. Zazwyczaj przedstawiają postaci historyczne lub legendarne z miejscowości, z którą są związane, i stanowią wyznacznik tożsamości lokalnej. Paradujące ulicami Gegants są zawsze synonimem fiesty.

Havaneres

Cal cercar els seus orígens en la contradansa criolla, la dansa cubana o la dansa havanera, un antic ball molt popular als salons de l'Havana. Més endavant es va desdoblar en cant i ball per, finalment, convertir-se en un gènere per ser cantat.

L'havanera es va introduir a Catalunya gràcies a diverses vies, com ara els soldats que tornaven de Cuba, els mariners que efectuaven travessies comercials i els indians que tornaven a Catalunya.

Els primers grups estaven formats per tres veus que només s'acompanyaven portant el ritme amb les mans, picant sobre la taula de les tavernes. Avui dia estan compostos per tres o quatre veus i acompanyament de guitarra i acordió, encara que darrerament hi ha propostes amb més instrumentació.

Źródła Havaneres należy się doszukiwać w kontredansie kreolskim, w ludowym tańcu kubańskim lub w tańcu habanera, będącym tańcem dawnym, bardzo popularnym w salonach Hawany. W późniejszym okresie Havaneres przekształciły się w utwory tańczone lub śpiewane, aby w końcu przeobrazić się w gatunek wokalny. Dotarły do Katalonii różnymi drogami, na przykład dzięki żołnierzom powracającym z Kuby, dzięki marynarzom odbywającym handlowe podróże zamorskie i dzięki tzw. Katalońskim Indianom, którzy niegdyś wyruszyli do Ameryki Południowej w poszukiwaniu fortuny, a potem wracali do Katalonii. Początkowo, zespoły Havaneres składały się z trzech wokalistów, którzy w tawernach akompaniowali sobie, wybijając rytm jedynie uderzeniami dłoni o stół. Z czasem, gdy zespoły w naturalny sposób ewoluowały, mogły już składać się z trzech lub czterech wykonawców, akompaniujących sobie na gitarze lub akordeonie. W ciągu ostatnich lat pojawiły się propozycje wprowadzenia większej ilości instrumentów.

Música tradicional

A Catalunya, la música amb arrels ètniques o interpretada amb instruments autòctons no és un fet aïllat; avui és un moviment popular en creixement constant.

La recuperació, i fins i tot la reinvenció de velles melodies, és un treball que molts grups duen a terme per oferir aquestes músiques en sessions de ball o de concert.

Amb el treball d'aquest moviment musical s'han recuperat antics instruments –en desús fins fa poc– i músiques antigues. Fins i tot s'ha aconseguit que, quan aquests instruments antics es barregen amb els moderns, la música tingui un timbre marcadament català. Aquests grups han convertit la música tradicional no sols en un element d'estudi, sinó en una realitat viva.

W Katalonii muzyka o korzeniach etnicznych lub wykonywana na instrumentach rodzimych nie jest zjawiskiem odosobnionym lub przypadkowym. W dniu dzisiejszym stanowi wręcz stale zyskujące na znaczeniu zjawisko społeczne.

Odzyskiwanie a także uaktualnianie starych melodii jest pracą wykonywaną przez liczne zespoły, które na stałe wyszły ze swoją muzyką na ulicę, aby akompaniować zespołom folklorystycznym lub występować podczas imprez tanecznych i koncertów.

Dzięki wysiłkom tego ruchu muzycznego przywrócono do życia stare instrumenty – do niedawna zarzucone – oraz dawne utwory muzyczne. Tym sposobem, poprzez połączenie dawnych instrumentów z instrumentami nowoczesnymi, udało się uzyskać brzmienie wyraźnie katalońskie. Grupy uprawiające muzykę tradycyjną przekształciły ją z przedmiotu badań nad spuścizną kulturową w zjawisko żywe.

Sardanes

La sardana és un ball rodó que molts catalans consideren la dansa nacional de Catalunya. Com a evolució d'una antiga dansa anomenada sardana curta, a mitjan segle XIX el músic Pep Ventura i el ballador Miquel Pardas van modificar-la i van fixar-ne les normes per les quals encara avui es regeix. Amb aquesta reforma de la sardana, també es crea la cobla actual.

Quant a les colles sardanistes de competició, neixen a començaments del segle XX en un moment d'expansió de la sardana, que en aquell moment era una dansa de moda. Actualment també s'organitzen campionats en què les colles, formades per sis parelles, competeixen per veure quina balla millor i amb més harmonia de conjunt. Així, els concursos agrupen la major part del jovent sardanista i la competició afegeix a la dansa un atractiu complementari.

Sardana jest tańcem uważanym przez wielu Katalończyków za taniec narodowy Katalonii.

Chodzi tu o ewolucję dawnego tańca zwanego sardana curta (sardana krótka), który został zmodyfikowany w połowie XIX wieku przez muzyka Pepa Venturę i tancerza Miquela Pariasa. Ustanowili oni zasady, którymi wykonawcy sardany kierują się do dziś. Wraz z reformą sardany powstał również nowoczesny zespół cobla. Współzawodniczące ze sobą zespoły Sardanes narodziły się na początku XX wieku w okresie ekspansji sardany; był to wtedy modny taniec ludowy. Obecnie, od dłuższego już czasu, są organizowane zawody, podczas których zespoły składające się z sześciu par tanecznych rywalizują między sobą o to, kto tańczy lepiej, z większym wyczuciem harmonii układu tanecznego. Zespoły i konkursy skupiają większość młodych tancerzy sardany i tym sposobem zawody taneczne stają się dodatkową atrakcją tańca.

Teatre i arts de carrer

Aquestes arts entenen el carrer com un gran teatre de 360º i com a espai d'expressió artística. A través d'un llenguatge universal els artistes omplen de color els carrers, els edificis i els parcs, i els converteixen en escenografies amb vida i significat propi. Mitjançant dosis mesurades d'espectacularitat, provocació i complicitat, els actors desenvolupen un art que sorprèn, diverteix i commou.

El teatre dels espais oberts, fenomen de comunicació directa i sense barreres socials, cada dia és més present en les programacions culturals dels països avançats. Els grups d'arts de carrer que participen a l'APLEC han fet de la defensa de les tradicions teatrals i de la cultura tradicional la base del seu treball; combinen tradició i modernitat i, basant-se en les formes antigues, projecten la seva estètica cap al futur.

Tego rodzaju sztuka traktuje ulicę jak wielki teatr o scenie otwartej na wszystkie strony świata oraz jako przestrzeń ekspresji artystycznej. Posługujący się językiem uniwersalnym artyści wypełniają kolorem ulice, budynki i parki, przekształcając je w scenografie żyjące własnym życiem i mające własne znaczenie. Aktorzy odgrywają sztukę złożoną ze spektakularnych efektów, prowokacji i współudziału, sztukę, która zaskakuje, bawi i wzrusza.

Teatr otwartych przestrzeni - fenomen komunikacji bezpośredniej, pozbawionej barier społecznych - jest coraz częściej obecny w programach kulturalnych krajów zaawansowanych. Grupy teatrów ulicznych biorące udział w APLEC za podstawę swej pracy przyjęły obronę tradycji teatralnych i tradycyjnej kultury; łączą one tradycję i nowoczesność, i wykorzystując dawne formy, wychodzą ze swoją estetyką w przyszłość.

Programa / Program

Divendres 6 / Piątek 6

20.00 h

Llegendes de Dracs / Legendy o smokach
(spektakl na podstawie legendy o Smoku Wawelskim oraz Smoku Świętego Jerzego)

20.30 h

Sons de mar / Pieśni morskie
(koncert habaneras)

21.30 h

Què salti la plaça! / Niech z nami zatańczy cały Rynek!
(tańce folk)

Dissabte 7 / Sobota 7

11.00 h - **Recorregut: Jardins Stradomska, uk. Grodzka, Rynek Główny / Trasa: Planty przy ul. Stradomskiej, ul. Grodzka, Rynek Główny**
Cercavila / Parada uliczna

12.00 h

Mostra de grups folklòrics / Prezentacje zespołów folklorystycznych

13.00 h

Fem rotllana / Pokazy sardany

14.00 h

Força, equilibri, valor i seny / Pokazy siły i równowagi
(castellers czyli ludzkie zamki)

*17.30 h - **Cherubino - ul. Świętego Tomasza 15**

Cançó de taverna / Pieśni tawerniane
(koncert habaneras)

Els actes són a la Rynek Główny, excepte* / Wszystkie wydarzenia odbywać się będą na placu Rynku Głównego z wyjątkiem tych oznaczonych*.

*17.30 h - **Bunkier Cafè - Plac Szczepański 3a.**

Ball a la terrassa / Muzyka folk na tarasie
(koncert muzyki folk)

20.00 h

Barreja de danses / Pokazy tradycyjnych tańców katalońskich i polskich

21.30 h

Què salti la plaça! / Niech z nami zatańczy cały Rynek!
(tańce folk)

Diumenge 8 / Niedziela 8

11.00 h

Fem rotllana / Pokazy sardany

13.00 h

Mostra de grups folklòrics / Występy grup folklorystycznych

14.00 h

Força, equilibri, valor i seny / Pokazy siły i równowagi
(castellers czyli ludzkie zamki)

17.30 h

Concert de coral i cobla / Koncert chóru i tradycyjnej orkiestry dętej cobla

21.30 h

Tabalada infernal / Tabalada czyli "piekielne" pokazy bębniarzy

21.45 h

La nit treu foc pels queixals / Noc ognia
(pokazy ogni sztucznych)

Sons de mar / Pieśni morskie

Grup d'havaneres:
L'Espingari

Divendres, 6 / Piątek 6

20.30 h - Rynek Główny

La calma de la mar (Popular)

Tu (Eduardo Sánchez de Fuentes)

Passeig del Carme (Pere Tàpias)

Mariner de terra endins (Josep Bastons)

Habaneras de Cádiz (Antonio Burgos / Carlos Cano)

El canó de Palamós (J.L. Ortega Monasterio)

Mediterrània (Hadjidakis)

Cala Montgó (Ramon Carreras)

Salió de Jamaica (Popular)

Arri Pauleta (Popular)

La gavina (Frederic Sirés)

Vell pescador (Llibori)

Les rondes del vi (Joan Soler Amigó / Jaume Arnella)

La bella Lola (Popular)

El meu avi (J.L. Ortega Monasterio)

Fem rotllana / Pokazy sardany

Cobles:

Bellpuig Cobla
Cobla Reus Jove

Colles sardanistes:

Aires Gironins del GEiEG
Sa Palomera de Blanes
Tarragona Dansa

Nota

- Totes les sardanes de les audicions s'interpretaran en la modalitat de 7 tirades.
- Les marcades amb (*) seran les de lluïment de les colles i es faran de 5 tirades.

Dissabte, 7 / Sobota 7

13.00 h - Rynek Główny

Ferms

Prada Ripoll (*)

L'encís de l'aplec

Avi Botet

De Ripoll la més gentil (*)

Re(10)us Jove

Jesús Ventura

René Picamal

Ricard Viladesau

Enric Orti

Josep Saderra

Carles Santiago

Bellpuig Cobla

cobla Reus Jove

Bellpuig Cobla

cobla Reus Jove

Bellpuig Cobla

cobla Reus Jove

Diumenge, 8 / Niedziela 8

11.00 h - Rynek Główny

Trentores

Galanteig

El Palau de la Fosca

Llança Ciutat Pubilla (*)

5 X 5

L'Aplec de Malgrat

Capital del cava (*)

Poble de Flaçà

Un tomb per Cracòvia (estrena)

Santa Pau

Blanca Espurna

Daniel Gasulla

Conrad Saló

Pitu Chamorro

Manel S. Puigferrer

Eduard Sendra

Josep Mª Tarridas

Joan Lázaro

Francesc M. Ros

Alfred Abad

Josep Saderra

Jordi Paulí

cobla Reus Jove

Bellpuig Cobla

cobla Reus Jove

Bellpuig Cobla

cobla Reus Jove

Bellpuig Cobla

cobla Reus Jove

Bellpuig Cobla

cobla Reus Jove

Bellpuig Cobla

conjuntament

Barreja de danses / Pokazy tradycyjnych tańców katalońskich i polskich

Còlha Sta. Maria de Mijaran

Directora / Reżyseria
Angelina Cases

Dissabte, 7 / Sobota 7

20.00 h - Rynek Główny

Balet Dworski Cracovia Danza

Directora / Reżyseria
Romana Agnel

1ª Part / Część pierwsza

Còlha Sta. Maria de Mijaran

- Eth Rondèu (Tradicional)
- Era Morisca de Vilac (Tradicional)
- Era Escotisha dera Còlha (Tradicional)
- Eth Tricotèr
- Es aubades de Vielha (Tradicional)
- Eth Balh-Plan de Vielha (Tradicional)
- Eth Cadrilh de Les (Tradicional)
- Eth Balhano de Salardú (Tradicional)
- Eth Balh-Plan de Canejan (Tradicional)
- Era Aubada Generala de Bausen (Tradicional)

2ª Part / Część druga

Balet Dworski Cracovia Danza

- Kujawiak trójkowy (Tradicional)
- Polka rzeszowska (Tradicional)
- Taniec Uroczysty (Bartłomiej Pękiel)
- Air de deus Polonais (Jean-Philippe Rameau)
- Mazurek op. 67 no 3 (Fryderyk Chopin)
- Polonez „Pożegnanie Ojczyzny” (Michał Kleofas Ogiński)
- Taniec Wesoły (Bartłomiej Pękiel)
- Polonez, Mazur, Polonez (Michał Radziwiłł)
- Polka Wesoła (Tradicional)
- Taniec Wyrwany (Anònima)
- Mazur (Stanisław Moniuszko)
- Mazurek op. 68 no 2 and Mazurek op. 33 no 2 (Fryderyk Chopin)
- Wiosna (Fryderyk Chopin)
- Mazurek op. 56 no 2 (Fryderyk Chopin)
- Mazurek op. 67 no 1 (Fryderyk Chopin)
- Polonez (Wojciech Kilar)

Concert de coral i cobla / Koncert chóru i tradycyjnej orkiestry cobla

Chór Capella Cracoviensis

Director / Reżyseria
Maciej Tworek

Diümenge, 8 / Niedziela 8

17.30 h - Rynek Główny

Bellpuig Cobla / Cobla Reus Jove

Director / Reżyseria
Francesc Gregori

1ª Part / Część pierwsza

Sardanes i música per a Cobla / Sardana i muzyka w wykonaniu tradycyjnej orkiestry cobla

Urgellena
Camperola
Licorella
Apassionada
Xaloc

V. Miserachs
E. Toldrà
J. Garreta
J. Capell
J. Molina

Bellpuig Cobla
cobla Reus Jove
Bellpuig Cobla
cobla Reus Jove
conjuntament

2ª Part / Część druga

Cant coral / występ chóru

Pieśni Kurpiowskie

Karol Szymanowski Chór Capella Cracoviensis

3a Part / Część trzecia

Sardanes per a Cor i Cobla / Sardana w wykonaniu chóru i orkiestry cobla

Marinada
Somni
La Santa Espina

A. Pérez Moya
M. S. Puigferrer
E. Morera

Grups participants / Grupy uczestniczące

Ball de bastons

Bastoners de Sils (Sils, La Selva)

Ball folk

El Grupet (Barcelona, Barcelonès)

Bestiari

Àliga de Tàrraga (Tàrraga, Urgell)

Mulassa de Montblanc (Montblanc, Conca de Barberà)

Capgrossos

Capgrossos de l'Agrupació de Colles Geganteres de Catalunya, portats per la colla de la Roca Fumada (Juneda, Les Garrigues)

Nans de l'Associació Guixanet (Tàrraga, Urgell)

Castells

Castellers de Vilafranca (Vilafranca del Penedès, Alt Penedès)

Cavallets

Cavallets del Patronat del Corpus de Lleida (Lleida, Segrià)

Cobles

Bellpuig Cobla (Bellpuig, Urgell)
Cobla Reus Jove (Reus, Baix Camp)

Coral

Capella Cracoviensis (Cracòvia, Polònia)

Danses

Còlha Sta. Maria de Mijaran (Vielha, Val d'Aran)

Diablers i Drac

Diablers del Clot de l'Infern (Puig-Reig, Berguedà)
La Fera dels Cremats d'Olost (Olost, Osona)

Gegants

Gegants de l'Agrupació de Colles de Geganters de Catalunya, portats per la colla gegantera de Manlleu (Manlleu, Osona)
Colla gegantera d'Hostalric (Hostalric, La Selva)
Gegants de Rubí (Rubí, Vallès Occidental)
Gegants Els Veguers de Montblanc (Montblanc, Conca de Barberà)

Havaneres

Grup d'havaneres L'Espingari (Montcada i Reixac, Vallès Occidental)

Sardanes

Colla sardanista Aires Gironins del GEIEG (Girona, Gironès)
Colla sardanista Sa Palomera de Blanes (Blanes, La Selva)
Colla sardanista Tarragona Dansa (Tarragona, Tarragonès)

Teatre de carrer

Gog i Magog i Ziga Zaga (Sant Joan de Vilatorrada, Bages, i Barcelona, Barcelonès)
Accialt flying effects i Circo Delicia (Barcelona, Barcelonès)

Grups polonesos / Grupy polskie

Chór Capella Cracoviensis (Kraków)
Balet Dworski Cracovia Danza (Kraków)
Zespół Pieśni i Tańca "Krakowiacy" (Kraków)
Zespół Pieśni i Tańca "Ziemia Myślenicka" (Myślenice)
Lajkonik (Kraków)
Smok Wawelski (Cracovia Danza, Kraków)

Del 24 de juliol al 14 d'agost
Exposició fotogràfica
"La cultura popular catalana en imatges"
Sala de les Pedres del Palau dels Wielopolski
de l'ajuntament de Cracòvia

.....
W dniach 26 lipca - 14 sierpnia w
Holu Kamiennym Urzędu Miasta Krakowa
prezentowana
będzie wystawa fotograficzna
"Katałńska kultura ludowa w obrazach"

Organitzen / Organizatorzy:

Amb el suport de / Współorganizatorzy:

Amb la col·laboració / Przy współpracy:

Amb el patrocini a Cracòvia de / Patroni medialni:

Un dels senyals més representatius d'un poble és la conservació del seu folklore . . .